

Warszawa, 4 października 2016 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
GLÓWNY GEODETA KRAJU

KN.5041.58.2014

Pani Alicja Meusz
Dolnośląski Wojewódzki Inspektor
Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego
Pl. Powstańców Warszawy 1
50-153 Wrocław

Szanowna Pani Inspektor,

Odpowiadając na Pani pismo z dnia 26 sierpnia 2016 r., sygn. GK-ONG.720.1.2016.AF, dotyczące zajęcia stanowiska w sprawie procedury rozpatrywania zarzutów do danych zawartych w ewidencji gruntów i budynków ujawnionych w zmodernizowanym operacie opisowo-kartograficznym, o których mowa w art. 24a ust. 9 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. 2015, poz. 520 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, uprzejmie wyjaśniam, co następuje.

Zgodnie z przepisem art. 24a ust. 10 ustawy, o uwzględnieniu lub odrzuceniu zarzutów starosta rozstrzyga w drodze decyzji. Literalna wykładnia tego przepisu mogłaby wskazywać, że decyzja wydana na jego podstawie powinna jedynie rozstrzygać o uwzględnieniu lub odrzuceniu zarzutów zgłoszonych do danych zawartych w operacie opisowo-kartograficznym, które zgodnie z art. 24a ust. 8 ustawy stały się danymi ewidencyjnymi. Przepisu tego nie należy jednak interpretować w oderwaniu od innych przepisów art. 24a ustawy, a w szczególności ust. 9 i 11.

Należy zwrócić szczególną uwagę, iż w świetle postanowień art. 24a ust. 11 ustawy, od momentu zgłoszenia zarzutów do czasu ostatecznego zakończenia postępowania, o którym mowa w ust. 10, w stosunku do gruntów, budynków lub lokali, których dotyczą zarzuty, dane ujawnione w operacie opisowo-kartograficznym nie są wiążące. Gdyby zatem decyzja wydana

na podstawie art. 24a ust. 10 ustawy zawierała jedynie deklarację organu o uznaniu zarzutów za uzasadnione, to z dniem, w którym ta decyzja stała się ostateczna, dane objęte zarzutem i uznane przez organ za wadliwe, w konsekwencji stałyby się jednak danymi wiążącymi. Skutki takiego rozstrzygnięcia administracyjnego byłyby więc sprzeczne z intencją organu oraz z uzasadnionym interesem zainteresowanych.

Ponadto, z brzmienia art. 24a ust. 11 ustawy jednoznacznie wynika, że przedmiotem postępowania, o którym mowa w art. 24a ust. 10 ustawy, są dane ewidencji gruntów i budynków dotyczące gruntów, budynków lub lokali, których dotyczą zarzuty, a nie wyłącznie słuszność lub niesłuszność tych zarzutów.

Ponadto, prowadzenie odrębnych postępowań administracyjnych w sprawie słuszności zarzutów oraz odrębnych postępowań w sprawie zmian danych ewidencji gruntów i budynków mogłoby prowadzić zarówno do przedłużających się czynności administracyjnych, jak i niespójności orzeczeń administracyjnych. Przy takim bowiem trybie postępowania, podczas gdy w obiegu prawnym mogłyby pozostawać ostateczne decyzje orzekające o uwzględnieniu zarzutów, odrębne postępowania w sprawie zmian danych ewidencji gruntów i budynków mogłyby doprowadzić do wydania ostatecznych decyzji orzekających o odmowie wprowadzenia zmian danych dotyczących gruntów, budynków lub lokali, które były przedmiotem zarzutów.

Jednocześnie, uznanie zarzutów za uzasadnione nie oznacza, że organ jest obowiązany uwzględnić wszelkie żądania wnoszącego zarzuty dotyczące danych ewidencji gruntów i budynków. Nie ma zatem konieczności prowadzenia kolejnego postępowania w sprawie aktualizacji tych danych, w przypadku, gdy starosta uzna zakwestionowane dane za wadliwe, a jednocześnie nie uzna za zasadny sposób ich poprawy zaproponowany przez stronę.

Biorąc pod uwagę powyższe, decyzja, o której mowa w art. 24a ust. 10 ustawy, nie powinna jedynie orzekać o uwzględnieniu zarzutów, ale także rozstrzygać o danych ewidencji gruntów i budynków, które były przedmiotem zarzutów.

Należy pamiętać, iż w przypadku, gdy zarzuty, o których mowa w art. 24a ust. 9 ustawy, dotyczą danych określających przebieg granic działek ewidencyjnych, będących jednocześnie granicami nieruchomości, stronami postępowania administracyjnego, prowadzonego na podstawie art. 24a ust. 10 ustawy, są wszystkie podmioty, do których należą ujawnione w ewidencji gruntów i budynków prawa do nieruchomości związanych z tą granicą.

W odniesieniu do kwestii poruszonej przez Panią w ust. 3, wyjaśniam, iż w świetle

przepisów § 35 w związku z § 45 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. z 2016 r., poz. 1034), w procesie aktualizacji ewidencji gruntów źródłami danych ewidencyjnych są:

- 1) materiały i informacje zgromadzone w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym;
- 2) wyniki pomiarów fotogrametrycznych;
- 3) wyniki terenowych pomiarów geodezyjnych;
- 4) dane zawarte w innych ewidencjach i rejestrach, prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów przez: sądy, organy administracji publicznej oraz państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne;
- 5) dane zawarte w dokumentach udostępnionych przez zainteresowane osoby, organy i jednostki organizacyjne;
- 6) dane zawarte w dokumentacji architektoniczno-budowlanej gromadzonej i przechowywanej przez organy administracji publicznej;
- 7) wyniki oględzin.

W świetle przywołanych regulacji prawnych pozyskiwanie danych, niezbędnych do aktualizacji ewidencji gruntów i budynków, w drodze zamówień publicznych jest dopuszczalne tylko w tych przypadkach, gdy organ prowadzący tę ewidencję nie ma możliwości ich pozyskania we własnym zakresie z wymienionych wyżej źródeł.

Ewentualna decyzja o sporządzaniu kolejnego operatu technicznego w ramach rękopisów powinna być rozpatrywana indywidualnie w każdym przypadku.

Jednocześnie informuję, że ustawa Prawo geodezyjne i kartograficzne z dnia 17 maja 1989 r. nie daje szczególnej delegacji Głównemu Geodecie Kraju do wydawania wiążących interpretacji prawa, zatem niniejszą odpowiedź należy traktować jako stanowisko w sprawie.

Z poważaniem,

p.o. GŁÓWNY GEODETA KRAJU

Aleksandra Jabłowska

Pismo podpisane elektronicznie.